

Συγγραφείς:

Μαριάννα Πα Παγεωργία

Ροζάνθη Τσιζίκη

Πάυλος Μητσοβασιάνης

Τίτλος:

<<Ένα μαγευτικό ταξίδι>>

Κεφάλαιο 1

«Εί| πρώτη εμπειρία»

Κάποιος δεν περίμενε ότι το 2024 θα ήταν η πιο μακρὰ χρονιά για τη Εί|. Ήταν εκπαιδευτικό και είχαμε αγιακή. Ήμασταν πολύ χαρούμενοι στα προαυτία. Όσοι είχαμε άγχος αλλά και ενθουσιασμό για το ποιο δάσκαλο ή ποια δασκάλα θα έχουμε. Ξαφνικά ήρθε η καινούργια διεύθυνση και ύστερα από όλα τα κινήματα με τους δασκάλους τους ήρθε η σειρά του Εί| να ανακοινώσει για τον πιο δάσκαλο θα έχουμε! Ήταν ο κύριος Δημήτρης Μανιγιάς και όταν ακούσαμε το όνομά του χοροπηδούσαμε χαρούμενοι έκδηλα και ενθουσιασμένοι! Ήταν η πρώτη φορά που θα έχουμε δάσκαλο. Οι μέρες μας κύλησαν υπέροχα με τον κύριο μας! Ήρανε τη φυσική, αθλοπαιχτή τη Γεωγραφία, είχαμε αλλά Φυσική και όλα μαθηματικά και

Κεφάλαιο 2

«Το πρώτο μας ταξίδι»

Είμαστε έτοιμοι για το πρώτο μας ταξίδι! Δεν ξέραμε βέβαια ποια κομηλιά να πάρουμε και ξαφνικά ακούστηκε μια ασσεία ψυχή. Και άνοιξε η πόρτα.

- Που θα πάμε σήμερα;;

Τα παιδιά άρχισαν να φωνάζουν όλα τα μέρη του κόσμου. Όλοι είχαν μεγάλη ανησυχία. Τηρήνη: «Εγώ προτείνω να πάμε στην αρχαία Αθήνα»

Όλοι: «Ναιiiiiiiii!» θα ήταν τέλεια ιδέα!

Μαρίντα τις χρονομηχανή μπορείς να μας πας στην αρχαία Αθήνα»

Χρονομηχανή: «Βεβαίως, θα σας πω, επίσης χαίρεται πάρα πολύ που με βρήκατε γιατί έχω χρόνο να ταξιδέψω τους ανθρώπους στο παρελθόν ή στο μέλλον στο πικεψι.

Όλοι σε Αθήνα, δεν το ξέραμε. Εχόν
θα σε χρησιμοποιήσε για ένα μνημείο
σύνη >>

Χρονολογούμενος σταματήσαμε να μιλάμε
και βάζει σύνη, γιατί σε 5 δευτερόλεπτα
θα φύγαμε! >>

Όλοι σε Αθήνα! >>

Χρονολογούμενος φέρει στον προορισμό και
Η αρχαία Αθήνα ήταν μια τέλεια. Ήδη και
μεγαλώνοντας κίονες, ο όμορφος παρθενώ-
νας και φυσική ακουμπούσε το χρυσόλευκό
σώμα της οδού Αθηνών. Ύστερα είδαμε
έτσι άντρα που φορούσε περίεργα ρούχα και
μιλούσε πολύ υψαίδη!

Μαριάννα Μπες Παϊδί κυνηγού ο Γρηγόρης
μιλάει σ' αυτόν τον άντρα και μετά να
τα κάνει ολόκληρο. Πάνε να τον σταματήσουν
Όλοι σε Γρηγόρη, σ' αυτόν θα μιλήσεις άποψη
μα! >>

Γρηγόρης σε Μα είναι ένας τυχερός άντρας
και πιστεύω πως είναι ο Παρθενώνας >>

Όλοι σε Γρηγόρη έχεις δίκιο! Όλα τα στοιχεία
του άντρα κολλάουν με τα στοιχεία του Παρθενώνα >>

Γρηγόρης: «Ευχαριστώ παιδιά δεν το ξέρα
ότι είναι τόσο χριστιανικό»

Χορής: «Παιδιά κοιτάξτε λίγο γύρω σας
πόσο όμορφα είναι και αφήστε τον Γρηγό-
ρη.»

Κασρίνα: «Καλά εντάξει, παιδιά ο καπνός
έχει δίκιο.»

Αφήστε τις μουρμούρες και δείτε τα
πάντα. Δεν θα ξαναβούμε ποτέ στην
ζωή μας εδώ! Να θαυμάσουμε τα
επίσημα. Εκεί ο Περικλής μας μιλούσε
για το πόσο σπουδαίος ήταν ο Παρθένος
με τους κλώνες του, για το χρυ-
σοφάνειο άγαλμα της Θεάς Αθηνάς
που ήταν πραγματικός χρυσός.

Πάνος: «Παιδιά αρκετά θαυμάσαμε την
Αρχαία Αθήνα. Λένε να πάμε νύχτα αργά»
Μαρκέλο/τα: «Καθίστε πριν φύγουμε να
αποχαιρετιστούμε τον Περικλή.»

Πήγαμε και τον χαιρετήσαμε βρήκαμε τη
Χρονομηχανή και της είπαμε να μας πάει
στο Βυζάντιο.

Χρονομηχανή: «Φυσικά θα σας πάω στο

Βυζάντιο! Ές επί δευτεράρον! >>

Όροι: α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω, τέρμα! >>

Χρονική χαρά: Όροι, μέτρηση του αλφ

Όρο Βυζάντιο! >>

Σπίς: «Παιδιά, δεν το πιστεύω είμαστε στο Βυζάντιο! ! ! ! ! ! >>

Όροι: Μπορούμε να κάνουμε τα πάντα! >>

Πρώτα είδαμε τη Πατριστατική βιβλιοθήκη

με τους λόγιους, τους Μοναχούς και τους κρυφικούς να ανηγράφουν σε χειρόγραφα βιβλία

και σε πορταλές να γράφουν ότι από την Αρχιτεκτονική, αρχαία φιλοσοφία και επιστήμη είχε διασυνθεί. Για αυτό επίσης σήμερα διαβάσαμε τον Όμηρο, τον Σοκράτη, τον Πλάτωνα, τον Ευκλείδη και άλλους. Ήρθε

είδαμε την περσική Ληία έρσι. Εκεί ήταν καθόταν ο Λέων έπ' ο έρσι να κάθεται στο θρόνο του. Όταν είδαμε την Ληία έρσι

αίματι: Μα πόσο μεγάλη είναι, με τις όμορφες περιγραφές, τις εικόνες αλλά τι κρίση που δεν είναι Ελληνική! >>

Περσικές Παιδιά ήλω να πάρει εύρα κόνι

αλλά >>

Όλοι: «Θραϊά ιδέα!»

Δήμητρα: «Μπορούμε να πάρει στο κεφάλι της Ρόδου!»

Λεάνδρος: «Ναι!!!!»

Όλοι: «Χρονολογητικό μπορεί να μας πει στον κεφαλή της Ρόδου.»

Χρονολογητικό: «Ναι! Σε λιγότερο από 1 δευτερόλεπτο θα έχουμε φτάσει!»

Όλοι: «Οκ!»

Χρονολογητικό: «Φτάσαμε!»

Όλοι: «Φινελστικ!»

Επί νύχτα ένα άσπλο που τα πόδια του είχαν ένα άνοιγμα όπου περνούσαν τα καράβια.

Κοσμάς: «Τι θα λέγατε να κάνουμε μια βόλτα με το καράβι;»

Όλοι: «Φανταστικά!»

Μιχάλης: «Μπορούμε να μιγάμε, να τρώμε και να βλέπουμε τον ουρανό!»

Όλοι: «Τέλειο!» Μιλάμε σε ένα τεράστιο καράβι όπου χιφούσαμε, μιγάμε, γελάμε, τρώμε και χαλινεύαμε όπως καρταϊκός.

Δημήτρα: «Παιδιά κουράστηκα λίγο λέω να πάρει χρόνο να κοιμηθούμε.»

Μαριάννα: Έχω στα τσαντά μου 4 μεγάλες σκηνές
μπαλίνα, μαξί μαλλω, σουβλάκια, λουκάνικα, μαστίχα
και κουβέρτες! Ναι όλα αυτά χωράνε σε
τσάντα μου! Περιττό; >>

Κατερίνα: WOW! Θα τα χρησιμοποιήσεις ή θα χάνονται
ένα camp! >>

Μαριάννα: «Μπορεί κάποιος να με βοηθήσει με
τις σκηνές;» >>

Αμαλία: «Ναι βεβαίως» Έτσι φτιάχνουμε τις
σκηνές, βάζουμε μαστίχα, κουβέρτες, πάρουμε τα
ψωμάκια βάζουμε τα σουβλάκια, τα λουκάνικα
και τα μαξί μαλλω και τα ψήσαμε. Υστερα τσιγαρί-
σαμε κομμάτια βέντρου ως λαχόναρακι, έτσι
τρώγαμε, μιλούσαμε και νύχτασε. Πήγαμε να κοιμη-
θούμε. Όταν πήρατε αρκετή ώρα η Μαριάννα
άρχισε να κλάει θόρυθο. Βγήκε από τη σκηνή και
ζήτησε στις μύσες και το ζανόκουστ. Ήταν μια
νυχτοπεταλούδα όπου σκεπάζει πάνω στη φωτιά.

Η Μαριάννα έσβησε τη φωτιά και η
νυχτοπεταλούδα έφυγε. Η Μαριάννα πήρε
χρήσιμα μύδια στη σκηνή σαν να μην έγινε
τίποτα. Σημείωσε και έτσι βγήκαμε από
τη σκηνή. Μασίχαμε τα πράγματα και πάσαμε

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ Θύλα σσο δάσος των περαφίδων
Εχει είδαρ (Απειρ) Πιραγίδες!
Ειρήνα: Παιδιά γέν να φύγαρ και να παρ ες
που αζο: >>

Μαριάννα: «Ναι!»

Όροι: «Μπορούμε να παρ σεις πυραγίδες
της Λιγύσσας!»

Δημήτρα: «Θα είναι γαντακιά!» Είπαρ σση χρονο-
κλάκα να μη παρ σεις πυραγίδες της Λιγύσσας
Χρονομηχανή: «Οκ! Ξε ούτε μισά δευτερόλεπτα θα
φτάσαρ!»

Όροι: «Τέλει!»

Χρονομηχανή: «Φτάσαρ!»

Όροι: «Wow!» ήταν αλίθαα οι πυραγίδες
ήταν διγάντια! Ο Φορώ έδεχε ποτό κινσικί.

Μαρκηλίτα: «Μπορούμε να κούρρ μίσα σεις
πυραγίδες. Έχα ακούσει ότι βρίσκεται ένα
πολύτιμο διαμάντι.»

Άρις: «Τι σερφίνετε μόνο του θα βρεθεί
το διαμάντι, Άνσε πάρε!» και βρέμε (Ναν
τερύσσας) λαθιρυνοσ. Ήταν τέλει σαν να βρεκα-
μταν σε παρηόσι!

Μαρκηλίτα: «Ακούρησσε με ναρίβι τίρα σαν

βρίσκεται το διαμάντι! >> ακουθήκαμε τη Μαρκε-
λίτα και ύστερα από πολύ ώρα το βρήκαμε! Ήταν
ασημί, έλασε σαν ένα αστέρι αλλά αν μας
ξοδευτεί κάτω θα 'αρχι. βγήκαμε από τη σαραντα
αλλά κρύφα το διαμάντι για να μην στη κανείς
ότι το 'χουμε. και ήταν ο πρώτος μας θησαυρός!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

«Το ταξίδι συνεχίζεται!»

Πέρασε γρήγορα στις Πυραμίδες!

Όλοι: «Τώρα μπορούμε να πάμε στην Νέα Υόρκη!»
Κατερίνα: «Θέλω να τη γνωρίσω, θέλω να δω πώς θα είναι!»

Όλοι: «Χρονομηχανή μπορείς να μας δει στη Νέα Υόρκη;»

Χρονομηχανή: «Μπορώ να της πω αργά στο Παρόν δηλαδή όταν κατασκευάζονται τα άγαθρα της Ελαιοειδής ή στο μέλλον που θα έχω εξειδικεί τα πράγματα.»

Όλοι: «Παρακαλούμε Χρονομηχανή στο Παρόν!»
Χρονομηχανή: «Ποία στο Παρόν μήπως! Μόνο βάλτε καλά τις ζώνες σας γιατί θα είναι λίγο απότομα!»

Όλοι: «Ουίίί!»

Χρονομηχανή: «Φτάσαμε στην προϋπολογιστική Αμερική!»

Κατερίνα: «Πάνω σε δίκλιμα ότι θα είναι

απίθανη! >>

'Όλοις και πάντων! >>

Κοσμάς: «Είναι εύχρηστη! >>

Μαρκελλίτα: «Τι θέτε να κάνουμε βόλτα
για να δούμε το άγαλμα της Ελευθερίας
και τους ουρανοξύστες που αγγίζουν τον
ουρανό και κατασκευάζονται! >>

Πάνος: «Δες μην χάνουμε χρόνο! Άντι να
δούμε και άλλα πράγματα. >> Εξή υπήρχαν
άνθρωποι με πολλές φυλές όπου έβρισκαν
βουξιά. Επίσης υπήρχαν πολλά χαλαρά, γερμανικά,
ιταλικά, κινέζικα ακόμη και Ιαπωνικό μαχαθρά
τα οποία είχαν εξαγωγικό φαγητό! Πραγματικά
ήταν αξέχαστη η όλη γόρπη. Δι' όλη όμοια πέσει
και έτσι αποφασίσαμε να φύγουμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

«Η Επιστροφή»

Στο ταξίδι περάσαμε απίστευτα! Ήταν αξιόλογα. Όλοι όμως καταλάβαμε πως ο χρόνος πέρασε. Όταν η Χρονομηχανή ήρθε η ώρα να μας πάει στο σχολείο μας. >> είπαμε 'χρόνος θάρρος.

Χρονομηχανή: «Σίστε φίλοι πως θέλει να ζελερώσει το ταξίδι.» >> είπε η Χρονομηχανή.

Όλοι: «Ναι φίλες φίλοι.» >> είπαμε με δάκρυα στα πρόσωπα.

Χρονομηχανή: «Είστε 2 δευτερόλεπτα θα 'χαμε φτάσει.» >>

Χρονομηχανή: «Φίλοι.» >>

Όλοι: «Ευχαριστούμε Χρονομηχανή για όλο αυτό το μαγευτικό και περιπέτειώδες ταξίδι μας φίλοι.» >>

Όταν επέστρεψε η συζήτηση όλα ήταν κανονικά όπως πριν. Το διάστημα περσίωσε και τα παιδιά έπαιζαν στο προαύλιο. Ήν να μην είχε περάσει ούτε ένα δευτερόλεπτο. Ήν να πάμε ο χρόνος συνεχίστηκε. Τίριζαν καταστάσεις στα γύρω

Πριν από τον κύριο και όλοι θέλουμε να παίξουμε
τη γάνυα!

Μαριάννα: « κύριε πήγαμε διάφορα απόβια ταξίδια »
κύριος: « Που; και πώς; »

Άρης: « Έκην Λιχίτσο. »

Μαριάννα: « Έκην Αρχαία Ελλάδα. »

Κοσμύς: « Έκην Βυζάντιο. »

Γρηγόρης: « Έκην Κορσική του Ρόδου. »

Δήμητρας: « Έκην Λάσος με τις Πέλαγους Που
βρίσκονται στη Ρόδο. »

Όλγας: « Έκην Νέα Υόρκη. »

Κύριος: « Όλα όσα με τα πύργους; »

Όλγας: « Με μια χρονομηχανή! »

Κύριος: « και πώς ξέρω ότι είναι αλήθεια; »

Όλγας: « Όφρα κύριε αφού δεν μας πιστεύετε
ελάτε να σας δείξουμε τη χρονομηχανή. »

Κύριος: « Οκ οδηγείστε με για να τη δω. »

Όλγας: « Εντάξει ακολουθήστε μας! » ο κύριος
μας ακολουθεί και φεύγει στο δασάκι στο
μέρος όπου τη βρίκουμε. »

Όλγας: « Που είναι; » ψυθιρισμένη

Κύριος: « Για να τη δω. »

Όλγας: « Ε, ε, κύριε εδώ την αφήσαμε! »

Τι έγινε; Αρπαδί η Χρονόμηχανη να πύξε σε
ένα άλλο σχολείο για να το πεί ταξίδι. Κρίμα
Κύριος: «Είδατε που σας έλεγα.»

Όλοι: «Μα, πο, πο - υπήρχε.»

Κύριος: «Δεν πειράζει να ψέγουμε.» αλλά πάλι ο
Κύριος δεν μας πίστεψε.

Αυτό το ταξίδι ήταν το πιο μαγευτικό ταξίδι
της ζωής μας. Μας χέρισε περίφθνη, ενθουσιασμό
και εμπειρία! Πέρασε αξέχαστες στιγμές και είχαμε
ρα θυμώσαμε πολλούς συλλογισμούς. Λέει να είναι
αλήθεια ή ψέμα, Όνειρο ή πραγματικότητα;

Διαβάστε επίσης:

1. Το νικι
ενν
δεννοσαύρω

2. Ο κρυφός
θησαυρός

3. Η LNP
team

4. Οι τρεις
εξερευνητές

5. Η χαμένη
ακροακίδα